

A – Krštenje Gospodinovo – 9.1.2011.
Jordanovac – Bezgrješno Srce Marijino - 50. godišnjica župe
(mons. dr. Valentin Pozaić)

Današnjim blagdanom završava liturgijsko božićno vrijeme. Ono će se negdje, bilo po običaju, bilo po ugođaju božićnog nakita u crkvama, produljiti sve do Svijećnice, do Isusova prikazanja u hramu.

Danas se sjećamo dana kad je Ivan na rijeci Jordanu krstio Isusa. Bio je to jedinstveni susret dviju osoba: jedan je najveći među rođenima od žene, a drugi je Jedinorođeni Sin Božji u ljudskom liku. Pred nedužnim Jaganjcem, koji oduzima grijeh svijeta, Ivan je ustuknuo; ne smatra se dostojnim. Isus ga hrabri, i Ivan vjerno nastavlja svoje poslanje.

Isusu, dakako, nije bilo potrebno Ivanovo krštenje pokore i obraćenja; samo je htio biti solidaran s nama - u svemu, osim u grijehu. Pokazao nam je siguran i ispravan put normalnog i zdravog ljudskog i vjerničkog života u Božjoj blizini.

Nakon krštenja Isus započinja svoje javno djelovanje – naviještanje radosne vijesti spasenja, prolazi zemljom čineći dobro, ozdravljajući tjelesne i duševne boli (Dj 10,38).

Sam blagdan Božića bilo je prvo bogo-javljenje za pastire i one u okolici. Blagdan Triju Kraljeva bilo je drugo bogo-javljenje - namijenjeno svim narodima zemlje, koje su simbolički zastupali Kraljevi-Mudraci. Danas je novo bogo-javljenje neba i zemlje: Isus se pojavljuje u zreloj dobi, Ivan svjedoči za njega, Duh Sveti silazi s neba, a Otac mu uz taj veličanstven prizor progovara.

Upravo smo čuli u Evanđelju: 'Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj. I eto glasa s neba: ovo je Sin moj ljubljeni! U njemu mi sva milina' (Mt 3,13-17).

Nebo - zatvoreno nad čovjekom od davnina - sada se otvara: nova povijest između neba i zemlje, između Boga i čovjeka – skromno započeta u Betlehemu, javno se i svečano nastavlja.

Poruka je silna: Svatko po kome poteče krsna voda, bio on dijete ili odrasli, čisti se od tereta grijeha baštinjenog od praroditelja, i onoga osobnoga, ako ga ima, i postaje Božje dijete, miljenik Božji.

Tko silazi u vodu krštenja, tko prihvaća poziv na pokoru i obraćenje, tko se moli – nad njim se otvara nebo, postaje miljenik Božji, osposobljava se da živi u časti svoga dostojanstva - kao dijete Božje, kao slika Božja.

Po krštenju postajemo djeca Božja, a međusobno braća i sestre, te tako tvorimo Crkvu, zajednicu, obitelj onih koji vjeruju, koji su međusobno povezani Božjom očinskom ljubavlju. Krštenjem se obvezujemo ne samo dičiti se da jesmo Božja djeca, nego i djelovati kao Božja djeca.

Iz veličanstvenog proglašenja sv. Ivana 'Bog je ljubav' (1 Iv 4,8) slijedi istina da je za čovjeka, kao živu sliku Božju, prva i najveća zapovijed života - osobnoga, obiteljskog i društvenoga samo jedna: 'Ljubi Gospodina, Boga svojega, svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. *Druga, ovoj jednaka*: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga' (Mt 22,36-40).

Tko tu zapovijed nastoji živjeti, ozbiljno i hrabro, uživa u ljepoti kraljevstva Deset Božjih zapovijedi; živi svijet vrednota koje izvire iz Dekaloga; živi po slobodi Duha a ne po strastima tijela; uživa otajstvo Blaženstava o jednostavnosti života, o čistoći srca, o mirotvorcima, o miru duše – što je plod pravednosti.

Cijela Crkva veliki je Božji sakrament, put spasenja za ljudski rod. Da bi bolje ispunila svoje poslanje, Crkva je od davnina uspostavljala župe i biskupije. Po definiciji 'Župa je

određena zajednica vjernika trajno ustanovljena u partikularnoj Crkvi, za koju je pastirska briga, pod vlašću dijecezanskog biskupa, povjerena župniku kao njezinu vlastitom pastiru' (CIC 515).

U župi se na neki način predstavlja cijela vidljiva Crkva. Smatra se - bilo ona područna, bilo osobna – kao nezamjenljiva, dok se ne pronađe, ako se pronađe, neka učinkovitija.

U župi se rađa i podiže narod Božji po svetim sakramentima: od krštenja i potvrde, preko pomirenja-ispovijedi i Euharistije-Pričesti, ženidbe i svećeničkog reda, te bolesničkog pomazanja i poputbine. U župi se začinje i raste karitativno i misionarsko poslanje, evangelizacija onih blizu i onih daleko.

Zahvaljujući Isusovim učenicima, onda i kroz svu povijest, Isusova radosna vijest i njegova spasenjska moć obuhvatili su cijeli svijet, stigli su u sve krajeve – sve do Laščine i Jordanovca.

I tu je sve počelo u nekoć skromnoj špilji - u podrumu Kolegija, tu u neposrednoj blizini. Tu je konačno osnovana i župa: prije pedeset godina (dekret potpisan na Tri Kralja, šestoga siječnja 1961., a svečano proglašen na blagdan Svete Obitelji, dva dana kasnije, 8.1.1961).

Dostojno je i pravedno da se danas u molitvi, u ovoj svetoj Misi, sjetimo svih onih koji su, u dobrim i u zlim vremenima, u onim teškim olovnim vremenima, svojim molitvama i žrtvama, prinosima i darovima, ljubavlju i zalaganjem posvećivali prostor župnog okupljanja, u novije vrijeme slobode podigli ove nove dvore.

Jedni oru, drugi siju, mnogi brojni žanju i raduju se zajedničkim plodovima rada nebrojenih ruku, uma i srca.

Dostojno je i pravedno da se danas sjetimo i svih vas ovdje okupljenih, i onih kod kuće: koji tako zdušno, revno i velikodušno nastavljate i usavršavate, uljepšavate ovaj Božji dom, ovaj vaš dom: dom molitve i sabranja, dom utjehe i ohrabrenja..

Dà: ovo je sveto mjesto gdje se, u zajedničkoj zahvali i molitvi, dižu sklopljene ruke prema nebu, moleći svjetlo istinito i svetu snagu: za preobrazbu vlastitog života, svoje obitelji, ovog dragog grada Zagreba, i cijele Lijepa naše domovine.

Dostojno je i pravedno da vi, kao sveti puk Božji i vaši svećenici-isusovci, proslavite taj značajan i svet jubilej. To mi svi danas tako svečano i pobožno, u duhu vjere i nade i ljubavi, počinjemo obilježavati.

Ova je župa posvećena Bezgrješnom Srcu Marijinu, Srcu Majke Isusove i svih nas. Posvećena je onome Srcu koje je, na Božju ponudu i poziv, spremno i velikodušno odgovorilo: 'Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi' (Lk 1,38).

Nakon tako divnog odgovora povjerenja i ljubavi, Milosti puna, dobila je uvid u svu budućnost i prorekla: 'Od sad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom' (Lk 1,48).

Vi ste tome živi svjedoci, i sudionici, toga proročanstva, svaki put kad molite: 'Zdravo Marijo – blagoslovljena ti među ženama'.

Ne možemo u ovoj svečanoj prigodi ne podsjetiti na pjesmu, koju naši mladi, a i mi ostali s njima, tako rado pjevamo: 'Krist jednom stade na žalu - tražeć ljude za velika djela - - Svoju lađu sada ostavljam žalu, odsad idem kamo šalješ me ti'.

Žarom te pjesme i molitve sebe i sve svoje, sve obitelji i sve vjernike ove župne zajednice, povjeravamo Bezgrješnom Srcu Najvjernije Zagovornice domovine Hrvatske.

Neka Dobri Pastir, Isus, po zagovoru Bezgrješnog Srca svoje i naše Majke, na ovome brežuljku odgoji velikodušna i poletna mlada srca, i neka ih osposobi i pozove, svakoga prema njegovu daru, u brak i obitelj, i u duhovna zvanja: da živi i cvate kultura života i civilizacija ljubavi. Amen.